

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych, oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 23 czerwca 1958 roku.

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

387

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 sierpnia 1958 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Protokołu między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o rozgraniczeniu polskich i radzieckich wód terytorialnych w Zatoce Gdańskiej Morza Bałtyckiego, podpisanego w Warszawie dnia 18 marca 1958 roku.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 3 Protokołu między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o rozgraniczeniu polskich i radzieckich wód terytorialnych w Zatoce Gdańskiej Morza Bałtyckiego, podpisanego w War-

szawie dnia 18 marca 1958 roku, nastąpiła w Moskwie dnia 29 lipca 1958 roku wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego Protokołu.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

388

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 4, poz. 26, z 1953 r. Nr 43, poz. 210 i z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Międzynarodowy przewóz drogowy podróźnych rejestrowanymi w kraju autobusami oraz międzynarodowy przewóz drogowy ładunków rejestrowanymi w kraju ciężarowymi pojazdami samochodowymi mogą wykonywać wyłącznie przedsiębiorstwa „Państwowej Komunikacji Samochodowej”, zwane dalej w skrócie „jednostkami PKS”, na podstawie zezwoleń wydawanych przez Ministra Komunikacji.

2. W przypadkach gdy określony przewóz lub przewozy nie będą mogły być wykonywane przez jednostki PKS lub w innych uzasadnionych przypadkach, Minister Komunikacji może udzielić zezwolenia na wykonanie jednorazowego międzynarodowego przewozu drogowego lub wielokrotnych międzynarodowych przewozów drogowych w okresie do jednego roku innym uspołecznionym jednostkom organizacyjnym niż wymienione w ust. 1.

3. Zezwolenia na przewozy, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny określać przedmiot, zasięg i rodzaj przewozów. Zezwolenie może ograniczać przedmiot przewozu do niektórych rodzajów ładunków lub kategorii osób, uzależniać wykonywanie międzynarodowego przewozu od spełnienia określonych warunków związanych z przewozem oraz ograniczać zasięg przewozu do niektórych krajów.

§ 2. 1. Oprócz warunków technicznych, ustalonych w przepisach o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, Minister Komunikacji może określić dodatkowe

warunki techniczne dla pojazdów, które mają być dopuszczone do wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych.

2. W celu stwierdzenia, że zostały spełnione warunki określone w ust. 1, pojazdy samochodowe, przeznaczone do wykonywania przewozów międzynarodowych, powinny być poddane specjalnemu badaniu technicznemu przez właściwy do spraw komunikacji organ administracji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa); badanie techniczne autobusów powinno być ponawiane w co najmniej półrocznych odstępach czasu, badanie zaś ciężarowych pojazdów samochodowych — w odstępach co najmniej rocznych.

3. Jeżeli wynik badania technicznego, o którym mowa w ust. 2, jest dodatni, organ wymieniony w ust. 2 wyda zaświadczenie stwierdzające dopuszczenie pojazdu samochodowego do międzynarodowego przewozu drogowego na wskazywany w nim okres ważności.

§ 3. 1. Jednostki określone w § 1 obowiązane są zawrzeć z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń i utrzymywać w mocy w okresie ważności uprawnień do wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego odpowiednie umowy ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane w związku z przewozem wykonywanym za granicą:

- 1) osobom przewożonym i osobom trzecim,
- 2) w bagażu osób przewożonych, o ile ubezpieczenie to obowiązuje w kraju, przez który przewóz ma być wykonany,
- 3) w przewożonych towarach.